

עמ"ת 35708/06/16 - מיכאל דעבול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 יולי 2016

עמ"ת 35708-06-16 דעבול נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט יעקב שינמן
העוררים
מיכאל דעבול

נגד
המשיבים
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד אייל אוחיון

ב"כ המשיבה עו"ד אליהוא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר על החלטת כב' השופט אריאל ברגנר במסגרת מ"ת 20868-06-16 מיום 15.6.16 לפיה הוחלט כי העורר יותר בתנאי מעצר בית מלא עד תום ההליכים בעניינו (להלן: "ההחלטה נשוא הערר").
2. כנגד העורר הוגש כתב אישום ביום 9.6.16 אשר מייחס לו עבירות של הפרת הוראות חוק ואי נקיטת זהירות בחיה.
3. ביום 3.6.16 במסגרת דיון במ"י 771-06-16 שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים ובין היתר למעצר בית מוחלט עד לתאריך 7.6.16 בשעה 12:00 ברח' שאול המלך 5 פ"ת בדירת בית אמו.
4. לעורר כלב מסוג רועה גרמני (להלן: "הכלב").
5. ביום 4.6.16 הפר העורר את תנאי המעצר והוא נמצא בחניון רכבים של הבניין יחד עם הכלב.

6. שוטר (לירן ספטרס) שבא לבדוק את קיום תנאי מעצר הבית על ד"י העורר הבחין בעורר בחניון, וכשהעורר הבחין בשוטר שחרר את רצועת הכלב מידי וברח לדירתו והכלב החל רץ לכיוון הניידת של השוטר, קפץ לתוך הניידת, טיפס על השוטר וניסה לנשוך אותו.
7. המשיבה שלא היו לה ראיות כי שחרור הכלב מהווה תקיפה של השוטר הגישה כתב אישום בגין מעשה זה. הוראות החיקוק בהן הואשם העורר הן:
- א. אי נקיטת צעדי זהירות בחיה, עבירה לפי סעיף 338א(6) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"),
- ב. הפרת מעצר הבית, דהיינו, הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין.
8. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להמשך תנאי מעצר הבית בהתאם לתנאים שנקבעו בעניינו של העורר במסגרת הליך מעצר הימים במ"י 8609-06-16 על ידי כב' השופטת כרמית בן אליעזר מיום 5.6.16.
9. על החלטת כב' השופטת כרמית בן אליעזר הוגש ערר ימים שנדון ביום 6.6.16 בפני כב' השופט ויצמן.
10. ביום 9.6.16 התקיים דיון ראשון בבקשה למעצר עד לתום ההליכים בפני כב' השופט שטרנליכט שדחה את הדיון על מנת לאפשר לב"כ העורר לצלם את חומר הראיות. במסגרת החלטה זו הביע כב' השופט שטרנליכט את דעתו על התנהלות העורר וכך קבע: "מדובר במעשים המלמדים על תעוזה וחוסר כיבוד רשויות החוק כאשר המעשה עם הכלב מעצים את המסוכנות והתעוזה, העולה, לכאורה, מן המעשים".
11. כאמור ביום 15.6.16 התקיים הדיון בפני כב' השופט אריאל ברגנר בקשר להמשך הדיון בבקשה למעצר עד לתום ההליכים כאשר לא הייתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה ואשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית. כל המחלוקת הייתה בקשר לאישום של אי נקיטת זהירות בחיה.
12. כב' השופט אריאל ברגנר קיבל את בקשת המשיבה וקבע כי התנאים בהם שוחרר המשיב למעצר הימים, יישארו בתקפם, משמע יישאר במעצר בית מלא ועל כך הערר.
13. המשיבה מתנגדת שכן לטענתה מדובר בהחלטה צודקת ונכונה שכן לעורר עבר פלילי מכביד של עבירות, עבירות שהן נכללות בחזקת המסוכנות ובין היתר הוסיפה כי בשנה האחרונה הוגשו כנגד העורר 2 כתבי אישום בקשר לאירועים הקשורים במגע שלו עם אנשי החוק, האחד, תיק 10116-02-16 בו הואשם באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין. כתב אישום שני שהוגש ביום 26.5.16 וטרם קיבל מספר (פל"א 66075/2016) מואשם הנאשם ביחד עם אחר בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275, הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287.

14. אני סבור כי בנסיבות העניין צדק ביהמ"ש קמא בהחלטתו בקשר לנשוא המעצר שהורה על המשך מעצר הבית בשלב זה. עוד אני סבור כי צדק ביהמ"ש קמא כשהעיר בסוף החלטתו כי המשיב רשאי כמובן להגיש בקשה להקלה בתנאים ולעיון חוזר על פי הכללים הקבועים בחוק. האירועים נשוא כתב האישום בצרף כתבי האישום החדשים שהוגשו נגד העורר בעבר של העורר בתיקים בהם הורשע כבר מצדיקים מבחן נוסף של העורר על מנת להבין כי העורר הבין שעליו לכבד החלטות ביהמ"ש בקשר למעצר הבית והבין כי עובדי ציבור אינם הפקר. גם אם לתחושתו של העורר יש רצון להתנכל לו מצד המשטרה הוא צריך לגלות את האיפוק הראוי על מנת שלא להסתבך בעבירות נוספות בכל מגע עם המשטרה.
15. אמנם, בכתב האישום נשוא ההחלטה מדובר לכאורה בעבירות שהן ברף הנמוך ובעניין זה יש גם לזכור כי כב' השופט ויצמן כשהתברר הערר לפניו מצא להצדיק את ביהמ"ש קמא במעצר הימים כשהחליט ש: "החלטתו של ביהמ"ש מתבססת בין השאר על העובדה שלא נמצא בסיס וחדש מבוסס שהחשוד שיסה בשוטרים את כלבו ונראה שגרסת המשיב שהכלב ברח מידי סבירה באותה מידה ולמעשה ניתן להוסיף ולאושש הדברים בעצם העובדה שלכלב היה רסן על פיו, כך שבנסיבות אלו הסבירות ששחרורו נועד על מנת לשסותו בשוטרים נראה נמוך בנסיבות העניין".
16. בסופו של יום כאמור כשהוגש כתב האישום אכן סעיף האישום רוכך ולא יוחס לעורר אשמה של תקיפה באמצעות הכלב.
17. לאור כל האמור לעיל אני סבור כי יש להמתין לפחות 3 שבועות נוספים על מנת לוודא שהעורר מקיים את תנאי מעצר הבית באופן מלא ולא יתעוררו אירועים נוספים במגעיו עם המשטרה, ככל שיהיו.
18. ככל שיתברר כי העורר אכן הבין שעליו לכבד את הוראות החוק, יהיה מקום לשקול בשלב ראשון אפשרות לשחרורו בדרך של "מעצר אדם" ובשלב נוסף לשקול לשחררו בתנאים ללא כל מגבלה בערבויות ובפיקוח המתאים.
19. לאור כל האמור לעיל הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ט סיוון תשע"ו, 05/07/2016 במעמד הנוכחים.

יעקב שינמן , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בכפוף לכך שצד ג' תחתום על ערבות מוגדלת בסך 15,000 ₪ ולסכום ההפקדה יתווסף סך נוסף של 5,000 ₪ יתאפשר לעורר להיות במעצר בית מלא ברח' נצח ישראל 3 בפתח תקווה בדירתו.

עמוד 3

ככל שיפר העורר את תנאי המעצר מובהר לו כי יחולט סכום הפיקדון ויתאפשר למשיבה לבקש לממש את סכום ערבות צד ג'.

ניתנה והודעה היום כ"ט סיוון תשע"ו, 05/07/2016 במעמד הנוכחים.

יעקב שינמן , שופט